

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN
EN OPENBAAR AMBT

21 APRIL 1986. — Omzendbrief.
Personelsleden die het slachtoffer zijn van ongevallen,
te wijten aan derden. — Verhaal

Aan de Leden van de Regering,
Aan de bestuursorganen van de instellingen van openbaar
nut,
Kopie voor de Heren Voorzitters van de Executieven
(Artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980
tot hervorming der instellingen.)

Mijnheer de Minister,
Mevrouw de Staatssecretaris,
Mijnheer de Staatssecretaris,

Inzake ongevallen op de weg naar en van het werk, welke geheel
of gedeeltelijk te wijten zijn aan derden, werd vastgesteld dat, niet-
tegenstaande de bepalingen van artikel 14, § 3, van de wet van
3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen,
het steeds veelvuldiger voorkomt dat de Staat niet de schadeloos-
stelling verkrijgt tot beloop van het kapitaal dat de rente vertegen-
woordigt, welke hij uiteert aan zijn personeelsleden die het slach-
toffer zijn van een blijvende ongeschiktheid.

Deze moeilijkheden inzake schadeloosstelling voor het door de
Schatkist geleden nadeel blijken vooral te bestaan wanneer het
kleine ongeschiktheseden betreft, hetzij omdat de rechter ten gronde
of zelfs alleen de gerechtelijke expert — indien het in de zaak niet
tot een vonnis komt — van oordeel is dat de ongeschiktheid geen
enkele economische weerslag met zich mee brengt, hetzij omdat de
verzekeringsmaatschappij zonder meer weigert het kapitaal te
storten alleen op grond van de percentages bepaald door de adminis-
tratieve gezondheidsdienst of, hoogstens, bij wijze van minne-
lijke schikking een som voorstelt die bepaald is volgens een formule
die leidt tot een bespottelijk laag bedrag.

Ten einde de belangen van de Schatkist zo veel mogelijk te vrij-
waren, worden de ministeriële departementen en de instellingen
van openbaar nut derhalve dringend aangeraden, in elk afzonderlijk
geval en rekening houdend met het belang ervan, na te gaan of het
al dan niet opportuun is een burgerlijke vordering voor de bevoegde
rechtscolleges in te stellen.

Aan de ministeriële departementen en de instellingen van open-
baar nut wordt eveneens aangeraden hun personeelsleden eraan te
herinneren dat zij de verplichting hebben hun bestuur in te lichten
als zij het slachtoffer zijn van om het even welk ongeval waarbij een
derde is betrokken; het is immers van belang dat het bestuur de
voorzien voorbehoedsmaatregelen zou kunnen nemen:

1° door artikel 17 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betref-
fende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de
riksbesturen en betreffende de afwezigheden wegens persoonlijke
aangelegenheid;

2° door artikel 18 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974
genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit
van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van
het bestuurs- en onderwijszend personeel, van het opvoedend hulp-
personeel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor
kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch- kunst- en
normaal onderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van die
inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die
belast is met het toezicht op deze inrichtingen.

De Staatssecretaris van
Openbaar Ambt,
L. Bril.

De Minister van Binnenlandse Zaken
en Openbaar Ambt,
Ch.-F. Nothomb.

MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

21 AVRIL 1986. — Circulaire.
Agents victimes d'accidents imputables à des tiers
Récupération

Aux Membres du Gouvernement,
Aux organes de gestion des organismes d'intérêt public,
Copie pour Messieurs les Présidents des Exécutifs
(article 87, § 3 de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980.)

Monsieur le Ministre,
Madame le Secrétaire d'Etat,
Monsieur le Secrétaire d'Etat,

En matière d'accidents survenus sur le chemin du travail et qui sont imputables en tout ou en partie à des tiers, il a été constaté que, de plus en plus fréquemment, l'Etat n'obtient pas, nonobstant les termes de l'article 14, § 3, de la loi du 3 juillet 1967 relative à la réparation des dommages résultant des accidents du travail, l'indemnisation jusqu'à concurrence du capital représentatif de la rente qu'il verse à ses agents victimes d'une incapacité permanente.

Ces difficultés d'indemnisation du préjudice subi par le Trésor se vérifient principalement lorsqu'il s'agit de petites incapacités, soit que le juge du fond ou seulement l'expert judiciaire — lorsque l'affaire n'est pas poursuivie jusqu'au jugement — estime que l'incapacité n'entraîne aucune répercussion économique, soit que la compagnie d'assurances oppose purement et simplement son refus de verser le capital sur la seule base des pourcentages déterminés par le Service de Santé administratif ou, tout au plus, propose une somme transactionnelle déterminée selon une formule qui aboutit à un montant dérisoire.

Dès lors, en vue de sauvegarder au mieux les intérêts du Trésor, il est instantanément recommandé aux départements ministériels et aux organismes d'intérêt public d'examiner, dans chaque cas individuel et compte tenu de son importance, l'opportunité d'introduire une action civile devant les juridictions compétentes.

Il est également recommandé aux départements ministériels et aux organismes d'intérêt public de rappeler à leurs agents qu'ils sont tenus d'informer leur administration lorsqu'ils sont victimes d'un accident quel qu'il soit, dans lequel un tiers est impliqué; il importe en effet que cette administration puisse prendre les mesures de sauvegarde prévues :

1° par l'article 17 de l'arrêté royal du 1er juin 1964 relatif à certains congés accordés à des agents des administrations de l'Etat et aux absences pour convenance personnelle;

2° par l'article 18 de l'arrêté royal du 15 janvier 1974, pris en application de l'article 160 de l'arrêté royal du 22 mars 1969 fixant le statut des membres du personnel directeur et enseignant, du personnel auxiliaire d'éducation, du personnel paramédical des établissements d'enseignement gardien, primaire, spécial, moyen, technique, artistique et normal de l'Etat, des internats dépendant de ces établissements et des membres du personnel du service d'inspection chargé de la surveillance de ces établissements.

Le Secrétaire d'Etat
à la Fonction publique,
L. Bril.

Le Ministre de l'Intérieur
et de la Fonction publique,
Ch.-F. Nothomb.